

ster, da man gaar ud fra, at Skibet er godt, og at dets Anvendelse i det sædvanlige Niemed ikke svækkes ved Reparationer af den Karakter. Det er mig ikke ret vel muligt at se, hvad det ærede Udvalg har ment med denne Udtalelse. Det er jo naturligt at forudsætte, at Marinebestyrelsen ikke vilde have foreslaaet en Reparation af dette Skib, med mindre det var saa godt, at det fortjente en saadan, og jeg kan ikke indse, hvorledes Reparation af Overstib og Dæk samt Anstæffelse af nyt Kor og Master kunde forhindre dets Anvendelse i det sædvanlige Niemed. — Det er mig heller ikke klart, hvad det ærede Udvalg har ment, naar det forbeholder sig Forslag om at nedsette det til Oplægning af „Sjælland“ forlangte Beløb af 49,040 Kr. Det er imidlertid muligt, at det staar i Forbindelse med, hvad Udvalget har ønsket forandret ved Kontoen for Vælfesudrustninger, som jeg senere skal komme til, og hvorved jeg ogsaa vil faae Leilighed til at omtale Bemærkningen under Nr. 205. — Jeg maa fraraade Udvalgets Flertals Vædringsforslag under Nr. 113, 114 og 115, hvorved der foreslaas negtet forlangte Beløb til Istandsættelsen af Bolværker og Stakader. De paagældende Indretninger ere i en saadan Tilstand, at en Reparation af dem er i højeste Grad nødvendig, og en Udvidelse af en enkelt af disse Indretninger ønskes for at kunne fremme de fornødne Arbejder paa selve Værftet. — Ligeledes maa jeg fraraade Vedtagelsen af Vædringsforslaget under Nr. 116, hvorved man vil negte den foreslaaede Forhøjelse til Strive- og Legnematerialier, Bogtrykkerarbejder o. s. v. ved Værftet. Der er her forlangt et Beløb af 3,000 Kr., hvormed disse Udgifter i de senere Aar omtrent have oversteg det hidtil budgetterede Beløb, og det synes naturligt, at man bringer Budgettets Postter i saa nær Samklang med Regnskabsposterne som muligt. Udgifterne skulle jo afholdes; men naar man saaledes beklipper enkelte Konti og bringer dem ned under det Minimum, hvormed man kan komme ud af det, fører dette til en Sammenblanding med andre Konti, som kun er lidet ønskelig og som i høj Grad besværliggjør Marineministeriets Oversigt over den hele Drift paa Orlogsværftet. — Fremdeles er det i Vædringsforslaget under Nr. 117 til Konto C i VI A foreslaaet at negte et Beløb af 3,000 Kr. til Anstæffelse. Disse 3,000 Kr. ere bestemte til en Anstæffelse af en Rappert og en Slæde til en 10" Armstrongsk Niffelkanon, til hvilken 22,000 Kr. er bevilget for 1876—77. Denne Kanon er bestilt hos Armstrong, og efter de Oplysninger, som foreligge, vil den omtrent komme til at koste her paa Stebet 21,000 Kr., saaledes at der rimeligvis paa denne Konto vil blive en Befparelse af 1,000 Kr. Den paatænkte Rappert og Slæde er bestemt til Brug ved Indskydningen med den 10" Armstrongske Niffelkanon, men da det er nødvendigt ved Indskydningen at stille

Rapperten paa et Væsystem, ligesom Tilfældet er med lignende Rapperter paa Kanonbaade, og Befkostningen ved et saadant System anslaaes til c. 3,000 Kr., er dette Beløb opført her under Kontoen „forskjellige Anstæffelser“, da det ikke kan afholdes af Bevillingen for 1876—77. Det er uundgaelig nødvendigt for Indskydningens Skyld at have dette Væsystem, og jeg kan derfor ikke Andet end anbefale det høje Thing at bevilge Beløbet. Jeg kunde have brugt en anden Fremgangsmaade, som maaske havde været rigtigere, nemlig at søge det bevilgede Beløb af 22,000 Kr. til en Armstrongsk Niffelkanon forhøjet paa Tillægsbevillingsloven med 2,000 Kr., hvorved jeg var bleven sat i Stand til at tilveiebringe dette System. — Under Nr. 118 foreslaar Udvalget et Beløb af 9,100 Kr. til Torpedovæsenet negtet. Dette Beløb er væsentlig tænkt anvendt til at anstille Forsøg med Siffringsmidler for Skibe imod Torpedoangreb ved Hjælp af Net og Skigt, og dette er Noget, der i andre Mariner er betragtet som uundgaelig nødvendigt lige over for den Udbylting, Torpedovæsenet har faaet i de senere Aar, og det er meget ønskeligt, at disse Forsøg kunne ske, samtidig med at „Esbærn Snare“ i næste Finantsaar kommer ud som Torpedoskib. Jeg maa tillade mig at gjøre det meget ærede Udvalg opmærksom paa, at Kontoen til Torpedovæsenet under Marinen allerede i og for sig er knap nok, idet man ikke er i Stand til med nogen- somhelst Kraft at kunne tilveiebringe Torpedoapparater, hvorved man i Tilfælde af en Krig kan forsyne private Dampbaade, Noget, som dog maa anses for at være meget ønskeligt. Under Nr. 119 foreslaar Udvalget et Beløb af 2,490 Kr. under Kontoen „Forskjellige Udgifter ved Værftet“, negtet. Det ærede Udvalg siger i Betænkningen: „Man har tænkt imod, at der som ønsket bevilges Opsyndmanden ved Krudttaarnet paa Amager et Tillæg af 100 Kr., men Flertallet antager, at man ikke af den Grund saa lidt som af de øvrige anførte Hensyn har nødig at forhøje Kontoen.“ Ja, man har ikke Noget imod, at Opsyndmanden faar 100 Kr., og man har ikke Noget imod, at de Folk, der her omhandles, ere tilstede og lønnes, men man vil ikke forhøje Kontoen, og jeg veed derfor virkelig ikke, hvorledes Udvalget har tænkt sig, at Ministeren skal komme ud af Sagen. Beløbet maa da puttes ind under andre Konti, hvilket vistnok er en meget lidet tilraadelig Fremgangsmaade. — Vædringsforslagene under Nr. 120 og 121 skal jeg ikke videre omtale. — Under Nr. 122 foreslaar Udvalget negtet et forlangt Beløb af 450 Kr. til Forhøjelse af Honoraret til de militære Lærere. Den ærede Ordfører har til Begrundelse for denne Regtelse udtalt, at man havde negtet en lignende Forhøjelse for militære Lærere ved Hæren, og at man overhovedet ikke vilde gaa ind paa disse Lønningsforhøielser, som burde finde